

První kapitola

ŽENA

Připadá mi, že jste opravdu první muž na této planetě, kterého znám, jenž skutečně rozumí ženám a akceptuje je. Můžete se k tomu vyjádřit?

Jak už jsem řekl, žena musí být milována, ne chápána. To je to první pochopení.

Život je tak tajemný, že naše ruce nemohou dosáhnout do jeho výšin, naše oči nemohou pohlédnout do jeho nejhlubších tajemství. Porozumění jakémukoliv vyjádření života – muže nebo ženy nebo stromů nebo zvířat či ptáků – to je úkolem vědy, ne mystika. A já nejsem vědec. Pro mě je samotná věda záhadou. A vědci ji nyní začali chápat. Upouštějí od svého starého, tvrdohlavého a pověřivého přístupu, že jednou budou znát všechno, co je možné znát.

Díky Albertu Einsteinovi dostala celá historie vědy jiný směr, protože čím více vše rozebíral do jádra věci, tím byl zmatenější. Nechával ladem veškerou logiku, veškerou racionalitu. Nemůžete poroučet životu, protože ten nenásleduje vaši logiku. Logiku si vytvořil člověk. To byl okamžik v Einsteinově životě, kdy si připomněl, zaváhal, zda trvat na tom být rozumný... ale to by bylo bláznivé. Bylo by to lidské, ale ne chytré. Přestože trváte na logice, na racionalitě, život se nezmění v závislosti na vaší logice, vaše logika se musí změnit podle života. A čím hlouběji půjdete, tím záhadnější bude váš život.

Ten okamžik nastane tehdy, kdy musíte zanechat logiky racionality a posloucháte jen přírodu. Tomu říkám dokonalé porozumění – ale ne v běžném smyslu porozumění. Znáte to, cítíte to, ale není žádný způsob, jak to říct.

Muž je záhadou, žena je záhadou, vše, co existuje, je záhadou – a všechna naše snaha to rozlousknout selhává.

Vzpomínám si na jednoho muže, který nakupoval v hračkářství dárek pro svého syna k Vánocům. Byl to známý matematik, a tak mu prodavač ukázal hlavolam. Matematik to zkusil... byl to krásný hlavolam. Zkoušel to a zkoušel znovu dokola, pak se začal potit. Znejistěl. Všichni zákazníci i prodavač ho sledovali a on nemohl hlavolam vyřešit. Nakonec dostal nápad a začal křičet na prodavače: „Já jsem matematik, a když já nejsem schopen vyřešit ten hlavolam, jak si myslíte, že jej vyřeší můj malý syn?“

Prodavač mu odpověděl: „Vy tomu ale nerozumíte. Ten hlavolam je vyroben tak, aby jej nikdo nemohl vyřešit – ať už je, či není matematik.“

Matematik se zeptal: „Ale proč to takhle udělali?“

A prodavač odpověděl: „Udělali to proto, aby se každý malý kluk hned od začátku naučil, že život se nedá vyřešit, nedá se mu porozumět.“

Můžete to žít, můžete se z toho radovat, můžete se stát záhadným, ale myšlenka porozumění jako pozorovatele není vůbec možná.

Nerozumím sám sobě. Pro mě jsem největší záhadou já sám. Ale můžu vám dát pár návodů:

Psychiatr je chlapík, který vám klade spoustu drahých otázek, jež vám vaše žena dává zadarmo.

Klíč ke štěstí:

Můžete mluvit o lásce, něžnosti a vášni, ale opravdovou extází je, když zjistíte, že jste přece jen neztratil klíče.

○ ŽENÁCH

Ženy začínají tím, že odolávají mužským návrhům, a končí tím, že mu brání v úniku.

Pokud chcete změnit ženin názor, musíte s ní souhlasit.

Pokud chcete vědět, co si žena doopravdy myslí, podívejte se na ni – neposlouchejte ji.

Žena přišla k policistovi a řekla: „Strážníku, ten muž tam za rohem mě otravuje.“

„Já vás celou dobu sleduji,“ řekl policista, „a ten muž se na vás ani nepodíval.“

„No právě,“ řekla žena. „Není to otravné?“

Romantický mladý muž se otočí ke krásné dívce ve své posteli a ptá se: „Jsem první muž, kterého jsi kdy milovala?“

Ona se na chvíli zamyslí a pak řekne: „Mohl bys být – mám strašnou paměť na obličej.“

Všechno je záhadné: je lepší si to užít než se snažit tomu porozumět. Koneckonců muž, který se snaží porozumět životu, dokazuje, že je blázen, a muž, který si život užívá, zmoudří a jen si dál užívá, protože si víc a víc uvědomuje záhady, které nás obklopují.

Největším pochopením tedy je to, že víme, že nic nemůžeme pochopit, že všechno je tajemné a nadpřirozené. Pro mě je tohle počátkem víry ve vašem životě.

Můžete prosím vysvětlit, jaké jsou skutečné rozdíly mezi muži a ženami?

Většina rozdílů mezi muži a ženami existuje kvůli tisícům let formování. Nemají sice zásadní charakter, ale

existuje několik rozdílů, které jim dávají unikátní krásu, individualitu. Tyto rozdíly se dají zjistit jednoduše.

Jedním z nich je, že žena je schopná zplodit život, muž nikoliv. V tomto případě je on ten podřízený; a podřízenost sehrála velkou roli v ovládnutí žen muži. Komplex méněcennosti působí takto: hraje si na povýšeného – aby oklamal sám sebe a celý svět. A tak muž v běhu času ničí ženskou genialitu, nadání, schopnosti, a může tak sám sobě i světu dokázat, že on je nadřazený.

Protože žena dává život, po dobu devíti měsíců i déle zůstává absolutně zranitelná, závislá na muži. A muži toho sprostě využili. Tohle je fyziologický rozdíl; což nemá vůbec žádný význam.

Psychologie ženy je zkažena mužem, který jí říká věci, jež nejsou pravda, dělá z ní otroka, degraduje ji na druhořadého obyvatele světa. A důvodem bylo jen to, že muž je díky svým svalům mocnější. Ale síla svalů je součástí živočišnosti. A pokud toto rozhoduje o nadřazenosti, pak kterékoliv zvíře je svalnatější než muž.

Ale určitě existují i skutečné rozdíly, které musíme hledat za hromadou těch vymyšlených. Jedním rozdílem podle mne je to, že žena je schopna milovat víc než muž. Mužská láska je více či méně fyzickou nutností, ženská láska nikoliv. Ta je něčím větším a vyšším, je to duchovní zážitek. To je důvod, proč je žena monogamní a muž polygamní. Muž by chtěl mít všechny ženy světa, a stejně by nebyl spokojený. Jeho nespokojenost je nekonečná.

Žena může být spokojena jen s jednou láskou, absolutně spokojená, protože žena se nedívá na mužovo tělo, ale dívá se na jeho nejskrytější kvality. Ona se nezamiluje do muže, který má hezké svalnaté tělo, zamiluje se do muže, který má charisma – něco nedefinovatelného, ale nesmírně atraktivního – který má tajemství, jež stojí za to prozkoumat. Nechce muže, který bude jen mužem, ale chce dobrodružství v objevování vědomí.

○ ŽENÁCH

Muž je velmi slabý, co se týče sexuality; může mít jen jeden orgasmus. Žena je nekonečně nadřazená; může mít vícenásobný orgasmus. A toto je jedna z nejhůře zvládnutelných záležitostí. Mužský orgasmus je lokální, vztahuje se jen na pohlavní orgány. Ženský orgasmus je absolutní, netýká se jen genitálií. Celé její tělo je sexuální a ona může mít nádherný orgastický zážitek tisícinásobně větší, hlubší, obohacující a výživnější, než může mít muž.

Ale tragédií je, že celé její tělo musí být vzrušeno. A o tohle se muž nezajímá, nikdy se o to nezajímal. Používal ženu jako stroj na sex, jen aby uvolnil své vlastní sexuální napětí. A během pár sekund je konec. A tehdy, kdy muž je již uspokojen, žena ještě není ani na začátku. V okamžiku, kdy pro muže milování skončí, se otočí a usne. Sex mu jen pomůže dobře spát – je uvolněný, osvobozený od všeho napětí, které se díky sexuální aktivitě vytratilo. Každá žena pláče a roní slzy, když tohle vidí. Vždyť dokonce ještě ani nezačala, ani se nepohnula. Byla prostě jen využita, a to je ta nejodpornější věc v životě: když vás použijí jako věc, jako nějaké zařízení, jako obyčejný předmět. Žena tedy muži nemůže nikdy odpustit, že ji využil.

Aby tedy žena byla také orgastickým partnerem, musí se muž nejdříve naučit milostnou předehru – nespěchat, když jdou do postele. Musí milování povýšit na umělecký zážitek. Mohou mít své místo – chrám lásky – kde je cítit kadidlo, neoslňuje vás žádné světlo, hoří jen svíčky. Muž by se měl se ženou sblížit tehdy, je-li v báječné, veselé náladě, kterou s ní může sdílet. Co se běžně děje před milováním, je boj. A ten lásku otráví. Láska je druhem smlouvy, že boj je skončen – tedy alespoň pro dnešní večer. Je to úplatek, je to podvádění.

Muž by měl milovat tak, jako když malíř maluje – když cítí naléhavou potřebu zaplnující jeho srdce –

nebo jako básník, když skládá báseň, či hudebník tvořící hudbu. Ženské tělo by měl brát jako hudební nástroj, tím totiž je. Pokud muž cítí radost, pak sex není jen jakýmsi „vypuštěním napětí“, uvolněním či uspávací metodou. A pak zde máme milostnou předeheru. Muž se ženou tančí, zpívá s ní – nádherná hudba vibruje v chrámu lásky, cítí kadidlo, jež milují. Mělo by to být něco posvátného, protože není nic posvátného v normálním životě, pokud nemilujete posvátně. A to bude počátkem k otevření dveří k celému fenoménu supervědomí.

Láska by nikdy neměla být vynucená, nikdy by neměla být útokem. Neměla by vůbec být rozumná – hrajte si, tančete, zpívejte, užívejte si... a láska bude součástí této dlouhé radosti. Pokud se tohle stane skutečností, pak je to nádherné. Pokud se láska jen tak přihodí, je krásná. Pokud je vynucená, je odporná.

Milování v pozici, kdy muž je nahoře, je známo jako misionářská poloha. Země Východu si tuto ohavnost uvědomovaly – muž byl těžší, vyšší a svalnatější a drtil útlou bytost pod sebou. Na Východě to bylo právě naopak – nahoře byla žena. Zmáčknutá pod vahou muže nemá žena žádnou pohyblivost. Hýbe se pouze muž, takže dosahuje orgasmu během pár sekund a ženě jednoduše zůstanou jen oči pro pláč. Je sice partnerem, ale není zahrnuta do děje. Byla prostě jen využita.

Pokud je nahoře žena, může se více pohybovat, zatímco muž má pohyblivosti méně, a to jejich orgasmy navzájem přiblíží. A pokud si orgasmus prožijí společně, je to něco z jiného světa. Je to první náznak *samádhi**, je to první náznak toho, že muž není jen tělo. Muž zapomíná na tělo, zapomíná na svět. Oba, muž i žena, se posouvají do nové dimenze, kterou nikdy dříve neobjevili.

* Označení pro buddhistickou a hinduistickou meditační praxi rozvoje soustředění. Doslova přeloženo znamená *přípevnění, ukotvení* myslí na jeden objekt – pozn. překl.

○ ŽENÁCH

Žena má schopnost mnohonásobných orgasmů, takže muž by měl postupovat tak pomalu, jak je to jen možné. Skutečnost je ale jiná, muž ve všem tak pospíchá, že zničí celý vztah. Měl by být velmi uvolněný, aby ženě několika násobný orgasmus umožnil. Jeho vlastní orgasmus by měl přijít teprve na konci, když, ženy orgasmy dosáhnou vrcholu. Je to jednoduchá otázka porozumění.

Toto jsou vrozené rozdíly – nemají nic do činění s formováním. Existují další rozdíly. Například žena je soustředěnější než muž... Je vyrovnanější, málomluvnější, trpělivější, je schopna čekat. Možná díky těmto kvalitám je odolnější vůči nemocím a žije déle než muž. Díky své vyrovnanosti a citlivosti může mužův život obrovsky naplnit. Může jeho život obklopit velmi zklidňující, útulnou atmosférou. Ale muž se obává – nechce být obklopen ženou, nechce ji nechat kolem sebe vytvořit útulné teplo. Bojí se, protože tohle je způsob, jak se stát závislým. A tak si ji už po staletí od sebe drží v dostatečné vzdálenosti. A taky se bojí, protože v hloubi srdce ví, že žena je víc než on, neboť může zplodit život. Příroda k rozmnožování vybrala ji, ne muže.

Mužská funkce v rozmnožování je téměř nulová. A tento pocit méněcennosti vytvořil ten největší problém – muž začal ženě přistřihávat křídla. Začal ji v každém ohledu omezovat, zavrňovat, aby si mohl alespoň myslet, že je nadřazený. Jednal se ženou jako s dobytkem – někdy dokonce hůře. V Číně se po tisíce let věřilo, že žena nemá duši, takže ji manžel mohl zabít a zákon takový čin netrestal – žena byla totiž jeho majetkem. Pokud chtěl zničit svůj nábytek, nebylo to ilegální. Pokud chtěl zničit svoji ženu, nebylo to ilegální. Tohle je zásadní urážka – žena nemá duši.

Muž ženu připravil o vzdělání, o finanční nezávislost. Připravil ji o sociální mobilitu, protože se bojí. Ví, že je nadřazená, ví, že je krásná, ví, že dát jí její nezávislost je

nebezpečné. A tak v průběhu století neexistovala ženská nezávislost. Muslimské ženy musí dokonce mít zakrytý obličej, aby nikdo kromě jejich manželů nemohl vidět krásu jejich obličejů, hloubku jejich očí.

Podle hinduistů musela žena zemřít, když zemřel její manžel. Jaká žárlivost! Vlastnil jste ji po celý svůj život, a chcete ji vlastnit dokonce i po smrti. Máte strach. Ona je nádherná, a když jste zemřel, kdo ví...? Může si najít jiného partnera, možná lepšího, než jste vy sám. A tak systém *sati** převládl na tisíce let – ten nejohavnější fenomén, který si můžete představit.

Muž je velmi egoistický. To je důvod, proč já jej nazývám *muž šovinistický*. Muž stvořil tuto společnost; a v této společnosti není místo pro ženu. A ona má ohromné osobní vlastnosti! Například má-li muž schopnost inteligence, žena má schopnost milovat. To neznamená, že ona nemůže být inteligentní: může mít rozum, jen musí dostat šanci jej rozvinout. Ale s láskou se narodila – má více soucitu, víc laskavosti, více porozumění... Muž a žena jsou dvě struny na jedné harfě, ale oba se trápí oddělení jeden od druhého. A protože oba trpí a neznají důvod, začnou se mstít na tom druhém.

Žena může být ohromnou pomocí při vytváření organické společnosti. Liší se od muže, ale není nerovnocenná. Je muži rovna stejně jako jiný muž. Má vlastní vlohy, které jsou potřebné. Nestačí to na to, aby vydělala peníze, není to dost na dosažení úspěchu ve světě; ale důležitější je krásný domov a žena má schopnost změnit jakýkoliv dům v domov. Může jej naplnit láskou, má pro to cit. Žena může muže osvěžit, pomoci mu odpočívat.

* Pojem *sati* se do češtiny obvykle překládá jako *bdělost* nebo *bdělá pozornost*. Jedná se o buddhistickou meditační praxi, při které si je člověk neustále vědom svých tělesných funkcí i všech obsahů vědomí a pocitů – pozn. překl.

○ ŽENÁCH

V *Upanišadách** je velmi zvláštní požehnání pro nové páry. Nový pár přichází k prorokovi Upanišad a ten jim dává požehnání. Dívce konkrétně řekne: „Doufám, že se staneš matkou deseti dětí a nakonec se tvůj manžel stane tvým jedenáctým dítětem. A pokud se nestaneš matkou svému muži, neuspěla jsi ani jako skutečná manželka.“ Je to velmi zvláštní, ale má to ohromný psychologický vhléd – protože je to to, co zjistila moderní psychologie, tedy že každý muž v ženě hledá svoji matku a každá žena zase hledá v muži svého otce.

To je důvodem, proč každé manželství je chyba: nemůžete najít svou matku. Žena, kterou jste si vzali, nepřišla k vám domů, aby vám dělala matku, chce být vaší ženou, milenkou. Ale upanišadské požehnání, přestože je pět nebo šest tisíc let staré, dává vhléd do moderní psychologie. Žena, čímkoliv je, je v zásadě matkou. Otec je vymyšlená instituce, není opravdový... Ale matka vždy bude nepostradatelná. Byly provedeny experimenty: dětem byly dány všechny možnosti, léky, jídlo..., všechny příklady z různých oblastí vědy, děti se budou neobvykle ztrácet před očima a do tří měsíců zemřou. Poté bylo objeveno, že tělo matky a její teplo jsou absolutní životní nutností, aby mohli vyrůst. Toto teplo v ohromném studeném vesmíru je na počátku absolutní nutností, jinak se dítě bude cítit opuštěné. Bude strádat a zemře...

Není potřeba, aby se muž vůči ženě cítil podřízený. Celá tato myšlenka vzniká, protože berete muže a ženu jako dva druhy. Patří k jedné lidské rase, oba mají vlastnosti, které se doplňují. Potřebují jeden druhého, a jen když jsou spolu, jsou úplní... Život by měl být brán s lehkostí. Rozdíly nejsou rozpory. Mohou oběma pomoci a obrovsky je pozvednout. Žena, která vás miluje,

* Staroindická literární díla nábožensko-filozofického charakteru – pozn. překl.

může pozvednout vaši kreativitu, může vás inspirovat k výšinám, o nichž jste ani nesnili. A na nic se neptá. Jednoduše chce vaši lásku, která je jejím základním právem.

Většina věcí, které ženy a muže rozdělují, je podmíněná. Rozdíly by měly být udržovány, protože způsobují, že muž a žena jsou atraktivní pro toho druhého, ale neměly by být užívány jako odsouzení. Chtěl bych, aby se oba stali organickým celkem a současně byli absolutně volní, protože láska nikdy nevytváří otroctví, ale dává svobodu. Potom můžeme vytvořit lepší svět. Polovina světa popřela svůj příspěvek a tato polovina, ženy, měla obrovskou možnost světu přispět. Vytvořil by se krásný ráj.

Žena by měla hledat ve svojí vlastní duši svůj potenciál a rozvíjet jej, bude tak mít krásnou budoucnost. Muž a žena si nejsou ani rovni, ani nerovni, jsou jedineční. A setkání dvou jedinečných bytostí přináší do bytí něco zázračného.